

Arrest

nr. 349 708 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 9 november 2019 als begeleide minderjarige België binnen met zijn paspoort. Verzoekers moeder verzoekt op 18 november 2019 om internationale bescherming. Het verzoek van verzoekers moeder wordt op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van haar zoon, verzoeker *in casu*, als begeleide minderjarige ingediend. Op 26 juli 2021 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van verzoekers moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest met nummer 266 179 van 23 december 2021 bevestigd.

1.2. Op 18 januari 2022 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 12 mei 2025 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bezit de Salvadoraanse nationaliteit en u bent afkomstig uit het dorp Sitio Del Nino in La Libertad. U hebt op 08/11/2019 uw land van herkomst verlaten in het gezelschap van uw moeder X(...) V(...) F(...) O(...) (OV (...) - CGVS (...)). Op 18/11/2019 heeft uw moeder een verzoek om internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 26/07/2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Op 27/08/2021 diende uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 23/12/2021 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw moeder diende geen cassatieberoep in tegen de beslissing van de RvV. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18/01/2022 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van dit verzoek vermeldt u dat uw moeder in 2019 telefoontjes begon te ontvangen van bendeleden van La Salvatrucha of de bende MS. Ze vroegen haar om maandelijks een bepaald bedrag te betalen. In ruil daarvoor zouden ze u en uw moeder niets aandoen. Ze zeiden uw moeder dat ze wisten waar u naar school ging en waar jullie woonden. Hierdoor verhuisden jullie naar een vriendin van uw moeder in Santa Tecla. Jullie verbleven hier een aantal maanden. Op een bepaald moment kwam uw moeder terug van haar werk en was ze verwond. Ze was geslagen. Jullie belden een taxi en die bracht jullie naar het huis van een vriend van uw moeder in San Salvador. Jullie verbleven hier een aantal weken en uw moeder regelde ondertussen jullie reis naar België.

Jullie vertrokken ook omwille van de slechte economie in El Salvador. Er is geen werkgelegenheid en geen goed onderwijs. U had het ook moeilijk op school en deed het niet heel goed. Er waren jongeren die u lastig vielen. Ze scholden u en uw vrienden uit en sloegen jullie.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een psychologisch attest en affidavit van uw oom.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw eigen verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u uw moeder als voogd kreeg toegewezen. Het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 25 april 2022 werd afgenomen door een gespecialiseerde ambtenaar, die binnen de diensten van de DVZ een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van uw voogd (uw moeder) die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en er werd bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals de algemene situatie in uw land van herkomst. Op 25 februari 2025 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd.

Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

Uit het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet verder worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u gestresseerd bent en dat er een vermoeden is dat u ASS of autismespectrumstoornis hebt (CGVS, p.2-4). U verklaart dat dit ervoor kan zorgen dat u zich bepaalde gebeurtenissen niet zou kunnen herinneren of dat u bepaalde vragen verkeerd zou kunnen begrijpen (CGVS, p.3). U legt hieromtrent een psychologisch attest voor (zie groene map, stuk 1). In dit attest staat dat u negen keer op gesprek ging bij de psycholoog in kwestie en dat zij u ook verschillende keren zag tijdens de huiswerkklas voor ex-OKAN-leerlingen (ibid.). Uw psycholoog heeft een vermoeden dat u ASS heeft en stelt dat dit ook werd opgemerkt door uw leerkrachten, medebegeleiders en uw moeder (ibid.). Ze stelt dat u moeite heeft met sociale interacties en communicatie en dat u behoefte heeft aan eenduidige informatie (ibid.). Echter, dient er te worden opgemerkt dat dergelijk attest werd opgesteld door een psycholoog en niet door een psychiater. Bovendien wordt er nergens verwezen naar objectief wetenschappelijk onderzoek op

basis waarvan het vermoeden van ASS wordt gebaseerd. In het attest wordt ook vermeld dat er geen officiële diagnose is (ibid.). Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover werd bevraagd (Vragenlijst BPN DVZ d.d. 25.04.2022). U wordt ook niet verder opgevolgd voor de vermoedens van ASS (CGVS, p.4).

Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd er dieper ingegaan op de vermoedens van ASS en op welke manier deze het onderhoud zouden kunnen beïnvloeden (CGVS, p.3-4). Er werd u ook gezegd dat het belangrijk was dat u aangaf wanneer u vragen niet begreep zodat deze opnieuw gesteld konden worden of verder konden worden gespecificeerd (CGVS, p.4). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u bovendien aan dat u alles kon vertellen en dat u de vragen goed begrepen had (CGVS, p.10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 8 november 2019, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. U haalt immers aan niet naar El Salvador te kunnen terugkeren omwille van de problemen van uw moeder met de bendeleden (CGVS, p.8-10). Er dient echter opgemerkt dat het CGVS in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar beweerde problemen met de bendeleden en de bedreigingen die jullie ontvingen (zie beslissing moeder, d.d. 26/07/2021). Uw moeder koppelde uw vrees bij terugkeer rechtstreeks aan de hare (ibid.). Ze kon het CGVS er ook niet van overtuigen dat u bij terugkeer gerekruteerd zou worden door de bendeleden (ibid.). Bijgevolg oordeelde het CGVS in de beslissing van uw moeder dat zij evenmin een vrees aannemelijk maakte in uw hoofde (ibid.). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw eigen verzoek vasthoudt aan de eerder aangehaalde motieven van uw moeder is niet van dien aard om de voorgaande beoordeling in een ander daglicht te plaatsen.

U haalt zelf nog aan dat u dat u op school door jongeren werd lastiggevalen; ze scholden u en uw vrienden uit en sloegen jullie soms (CGVS, p.9). De jongeren behoorden niet tot een bende (ibid.). Echter moet worden opgemerkt dat deze problemen onvoldoende ernstig zijn om gekwalificeerd te worden als vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Met deze verklaringen slaagt u er evenmin in om het CGVS ervan te overtuigen dat u op basis van de problemen met de jongeren op school het slachtoffer werd van feiten die gecategoriseerd kunnen worden als vervolging volgens de Vluchtelingenconventie.

Waar u nog aanhaalt dat u in België een leven ontdekt hebt en hier vrienden hebt, naar school gaat, de taal kent en de kans hebt om te werken en geld te verdienen (CGVS, p.10), dient opgemerkt dat hieruit geen persoonlijke vrees bij terugkeer blijkt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten kunnen onderhavige beslissing niet wijzigen. Het affidavit van uw oom heeft een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd louter opgesteld te uwen behoeve in het kader van uw verzoek om internationale bescherming waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Het psychologisch attest werd hierboven reeds besproken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf](https://coi.focus.salvador.situation.securitaire.depuis.letat.durgence.20231221.2.pdf) (cgvs.be) of CGVS), en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker onderbouwt zijn middel als volgt:

“(…)

Uit het relaas van verzoeker blijkt duidelijk dat zijn vrees verband houdt met de algemene onveiligheid die heerst in El Salvador.

In de bestreden beslissing van 12.05.2025 heeft verweerder geoordeeld over de veiligheidsomstandigheden in El Salvador op basis van twee algemene documenten met de titel: “COI Focus. Salvador. Situation sécuritaire depuis l’Etat d’urgence van 21 december 2023 en de UNHCR. Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”, gedateerd van maart 2016.

Op basis van deze twee documenten kan worden gesteld dat er wijdverspreid geweld gepleegd wordt in El Salvador door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten.

Geweld werd gekenmerkt door misdrijven volgens het gewoonterecht, zoals het vereffenden van rekeningen tussen bendes, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. De veiligheidssituatie in El Salvador is thans nog steeds zorgwekkend, doch niet louter door de bendes, maar ook door de Salvadoraanse autoriteiten. De noodtoestand die op 27 maart 2022 in El Salvador werd aangekondigd, heeft weliswaar geleid tot de ontmanteling van verschillende bendes en een daling van de criminaliteit die door deze bendes worden veroorzaakt, doch anderzijds ook tot mishandelingen van burgers en schendingen van mensenrechten. Zie rapport 2025 El Salvador van Human Rights Watch, te vinden op <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/el-salvador>:

‘(…)’

Er zijn arbitraire aanhoudingen (ook van jongeren), folteringen en verdwijningen. Ook verzoeker die net 18 geworden is, kan hiermee geconfronteerd worden in geval van terugkeer. Gelet op de mensenrechtenschendingen is er in hoofde van verzoeker een reëel risico op een onmenselijke behandeling in de zint van artikel 48/4 Vw.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor op het CGVS bovendien duidelijk gemaakt dat hij als sinds 2019 niet is teruggekeerd naar El Salvador en dat zijn terugkeer naar het land na zo’n lange periode problemen voor hem zou kunnen opleveren omwille van de aanwezige bendes in El Salvador.

Het CGVS heeft deze vrees van verzoeker onvoldoende onderzocht en geanalyseerd in het licht van de huidige veiligheidsomstandigheden in El Salvador, en in het bijzonder in de regio van herkomst van verzoeker. De meest recente info van verweerde dateert immers van 2023. Nochtans dienen conform artikel 10 Procedurerichtlijn (richtlijn 2013/32/EU) de beslissingen van de asielinstanties gebaseerd te zijn op deugdelijk onderzoek wat inhoudt dat “er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar

nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeker behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken.”

Uit de meest recente info van Human Rights Watch van 2025 blijkt duidelijk dat er sprake is van mishandelingen van burgers en schendingen van mensenrechten.

Bovendien bepaalt artikel 4.3. van de Kwalificatierichtlijn dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en onder meer rekening moet houden met “c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen”.

In casu is onvoldoende rekening gehouden met het feit dat concluant nog maar net 18 jaar geworden is en hij als jongeman slachtoffer kan worden van de willekeurige aanhoudingen, foltering en verdwijningen. Uit de info van verweerder blijkt niet welk risico er is voor jonge terugkeerders uit Europese landen en in welke mate zij gevisieerd worden door de nog aanwezige bendes. Verzoeker verliet samen met zijn moeder El Salvador omwille van afpersing en bedreigingen door bendeleden. Hoewel de feiten van afpersing ten aanzien van de moeder door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet werd beschouwd als vervolging of ernstige schade in asielrechtelijke zin, diende verweerder toch rekening te houden met de evolutie van het risico in de tijd. Tot op heden is het vereiste afpersingsgeld nog niet betaald en kunnen er dus repercussies zijn in geval van terugkeer naar El Salvador omdat hun eerdere vlucht als een teken van verzet tegen de bende kan worden gezien of omdat de perceptie kan ontstaan zijn dat verzoeker door het verblijf in het buitenland veel geld heeft.

Verzoeker dient dan ook in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In zoverre de Raad van oordeel is dat de informatie in het administratief dossier niet toelaat om op concrete wijze het precieze risico bij terugkeer in te schatten, dient overeenkomstig de artikelen 39/2, § 1, lid 2, 2° en 39/76 § 2 van de wet van 15 December 1980, de bestreden beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden terugverwezen naar de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, zodat zij de nodige onderzoeksmaatregelen kan nemen.”

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (*Parl.St.* Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de moeder van verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende op 18 november 2019 en dat zij in het kader van haar verzoek op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) werd gehoord. Dit verzoek werd op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als begeleide minderjarige ingediend. Op 26 juli 2021 werd ten aanzien van verzoekers moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De Raad bevestigde deze beslissing in zijn arrest met nummer 266 179 van 23 december 2021. Op 18 januari 2022 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker verklaart ter staving van zijn verzoek dat zijn moeder dreigtelefoontjes ontving van een bende, waarbij haar gevraagd werd om maandelijks een bepaald bedrag te betalen, in ruil waarvoor verzoeker en zijn moeder bescherming zouden krijgen. Hij verklaart dat zij hierna verhuisden, maar zijn moeder op een bepaald moment geslagen en gewond terugkwam van haar werk, waarna zij opnieuw verhuisden en hun vertrek uit El Salvador planden (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Verzoeker verwijst tevens naar de slechte economie in El Salvador, het gebrek aan werkgelegenheid en het gebrek aan goed onderwijs (*Ibid.*, p. 9). Verder stelt hij nog dat er jongens hem lastigvielen op school (*Ibid.*). Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een psychologisch attest en een affidavit van zijn oom neer (AD, stuk 5, 'Documenten').

Te dezen overweegt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden dat (i) het verzoek om internationale bescherming van verzoeker hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zijn moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming en waarvoor de beslissing nu definitief is, (ii) het feit dat verzoeker op school door jongeren werd lastiggevalen, onvoldoende ernstig is om gekwalificeerd te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van die wet, (iii) uit het feit hij in België een leven ontdekt heeft, hier vrienden heeft, naar school gaat, de taal kent en de kans heeft om te werken en geld te verdienen, geen persoonlijke vrees bij terugkeer blijkt en (iv) de door hem voorgelegde documenten deze appreciatie niet kunnen wijzigen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen argumenten of elementen aan op grond waarvan dient te worden besloten dat de bovenstaande motieven van de bestreden beslissing onredelijk of onjuist zouden zijn.

Hij laat vooreerst de motieven met betrekking tot de door hem neergelegde documenten ongemoeid en betwist derhalve niet dat uit deze documenten geen eigen feiten blijken die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming in zijn hoofde rechtvaardigen.

Verzoeker betwist evenmin dat er *in casu* onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in zijn hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt, zoals in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt wordt toegelicht:

"Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u gestresseerd bent en dat er een vermoeden is dat u ASS of autismespectrumstoornis hebt (CGVS, p.2-4). U verklaart dat dit ervoor kan zorgen dat u zich bepaalde gebeurtenissen niet zou kunnen herinneren of dat u bepaalde vragen verkeerd zou kunnen begrijpen (CGVS, p.3). U legt hieromtrent een psychologisch attest voor (zie groene map, stuk 1). In dit attest staat dat u negen keer op gesprek ging bij de psycholoog in kwestie en dat zij u ook verschillende keren zag tijdens de huiswerkklass voor ex-OKAN-leerlingen (ibid.). Uw psycholoog heeft een vermoeden dat u ASS heeft en stelt dat dit ook werd opgemerkt door uw leerkrachten, medebegeleiders en uw moeder (ibid.). Ze stelt dat u moeite heeft met sociale interacties en communicatie en dat u behoefte heeft aan eenduidige informatie (ibid.). Echter, dient er te worden opgemerkt dat dergelijk attest werd opgesteld door een psycholoog en niet door een psychiater. Bovendien wordt er nergens verwezen naar objectief wetenschappelijk onderzoek op basis waarvan het vermoeden van ASS wordt gebaseerd. In het attest wordt ook vermeld dat er geen officiële diagnose is (ibid.). Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover werd bevraagd (Vragenlijst BPN DVZ d.d. 25.04.2022). U wordt ook niet verder opgevolgd voor de vermoedens van ASS (CGVS, p.4).

Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd er dieper ingegaan op de vermoedens van ASS en op welke manier deze het onderhoud zouden kunnen beïnvloeden (CGVS, p.3-4). Er werd u ook gezegd dat het belangrijk was dat u aangaf wanneer u vragen niet begreep zodat deze opnieuw gesteld konden worden of verder konden worden gespecificeerd (CGVS, p.4). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u bovendien aan dat u alles kon vertellen en dat u de vragen goed begrepen had (CGVS, p.10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoeker aanvoert aangegeven te hebben sinds 2019 niet te zijn teruggekeerd naar El Salvador en stelt dat een terugkeer na zo een lange periode problemen zou kunnen opleveren omwille van de bendes, beperkt hij zich tot een louter hypothetisch betoog, waarbij de Raad benadrukt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zijn moeder gehad zou hebben met de bendes, zoals door de Raad bevestigd in zijn arrest met nummer 266 179 van 23 december 2021. Verder hekelt verzoeker dat uit de info van de verwerende partij niet blijkt welk risico er is voor jonge terugkeerders uit Europese landen en in welke mate zij gevisieerd worden door de bendes, doch dient de Raad vast te stellen dat verzoeker zelf geen persoonlijke vrees in dit verband heeft aangehaald en evenmin informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat hij louter omwille van zijn leeftijd en verblijf sinds eind 2019 in Europa dreigt te worden gevisieerd door de nog aanwezige bendes in El Salvador, laat staan dat hij een concreet risico in dit verband aantoonst. Waar verzoeker verder aanvoert dat tot op heden het afpersingsgeld niet betaald is en er dus repercussies kunnen zijn omdat zijn eerdere vlucht als een teken van verzet beschouwd kan worden of omdat de perceptie kan ontstaan dat hij door zijn verblijf in het buitenland veel geld heeft, herhaalt de Raad dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde problemen van verzoekers moeder met de bende.

Verzoeker kan voorts, door erop te wijzen nog maar net achttien jaar te zijn geworden en te betogen dat hij als jongeman slachtoffer kan worden van willekeurige aanhoudingen, foltering en verdwijningen, niet aannemelijk maken dat hij bij een terugkeer naar El Salvador dreigt te worden vervolgd of omwille van de situatie aldaar in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie of mishandeling. Verzoeker maakt geenszins *in concreto* aannemelijk dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt in het licht van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand.

Aangaande de veiligheidssituatie in El Salvador, motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf](https://coi.be/coi-focus-salvador-situation-securitaire-depuis-letat-durgence-20231221-2.pdf) (cgvs.be) of CGVS), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter

door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de adjunct-commissaris de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Hoewel noch door de adjunct-commissaris, noch door de Raad betwist wordt dat er sprake is van grove mensenrechtenschendingen en willekeurige arrestaties ten gevolge van het uitroepen van de noodtoestand in El Salvador in maart 2022, blijkt evenwel niet dat de situatie in El Salvador, gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand, dermate gewijzigd zou zijn dat het niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld of een gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat een burger die terugkeert naar daar louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15, c) van de voormalige Kwalificatierichtlijn, waarvan oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de omzetting is. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer Turkije een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.2.3. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

3.2.4. Aangezien niet blijkt dat *in casu* ten onrechte toepassing werd gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van deze artikelen is derhalve niet dienstig.

3.2.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.8. Waar verzoeker in subsidiaire orde vraagt de zaak terug te sturen naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te voeren, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

S. WILLAERT